

Ton Stork Penning voor Tjebbe de Boer en voor u!

Tjebbe de Boer, voorzitter van de vereniging Spaar het Gein, is sinds zaterdag 8 oktober 2011 bezitter van de Ton Stork-Vechten-voor-de-Vecht-penning! Hij kreeg deze onderscheiding uitgereikt tijdens het drukbezochte Lustrumsymposium van de "Commissie voor de Vecht en het Oostelijk en Westelijk plassengebied" (kortweg: Vechtplassencommissie) uit handen van voorzitter Luuc Mur. De penning wordt iedere twee jaar toegekend aan iemand die zich buitengewoon verdienstelijk heeft gemaakt voor het behoud van het unieke karakter van de Vechtstreek.

Luuc Mur kende de prijs toe na het uitspreken van een uitvoerige toelichting die u in zijn geheel kunt lezen op www.spaarhetgein.nl. Luuc Mur memoreerde de inmiddels decennia-lange succesvolle inspanningen van de vereniging om weerstand te bieden aan Amsterdamse uitbreidingsplannen in het Gein, aan rijksplannen tot aanleg van de snelweg A6-A9 door het Geingebied en aan recentelijk bijgestelde plannen van het waterschap tot vernietiging van de karakteristieke dijken.

In beide laatste acties heeft Tjebbe de Boer een zeer belangrijke rol gespeeld. Via hem sprak Luuc Mur zijn waardering uit voor de gehele vereniging, dus ook voor u als lid! Wij, mede-bestuursleden van Spaar het Gein, zijn er geweldig trots op Tjebbe als voorzitter in ons midden te hebben en feliciteren hem en u van harte!

Rien Leemans

In deze nieuwsbrief

<i>pagina 1</i>	Ton Stork penning voor Tjebbe de Boer	<i>pagina 7</i>	Natuurwaarden
<i>pagina 2</i>	Behoud door ontwikkeling	<i>pagina 8</i>	Welke paus
<i>pagina 3</i>	Fietsbrug	<i>pagina 8</i>	Jaar vd boerenwaluw
<i>pagina 4</i>	Waternet stelt zich op de hoogte	<i>pagina 9</i>	Witte waterlelie
<i>pagina 5</i>	Maria's Hoeve	<i>pagina 10</i>	IVN
<i>pagina 6</i>	Vroeger was alles beter	<i>pagina 10</i>	Wilhelminabrug
<i>pagina 6</i>	Toestanden	<i>pagina 10</i>	Korstmossen
<i>pagina 7</i>	Wat heeft het bestuur de afgelopen periode gedaan	<i>pagina 11</i>	Ringslangen
		<i>pagina 11</i>	Nieuwe geinige bewoners
		<i>pagina 12</i>	Boerencrocus

De SHG Nieuwsbrief verschijnt ook elektronisch. Kijk op: www.spaarhetgein.nl

Behoud door ontwikkeling

De ontwikkelingen in het Gein gaan door. Wie in het Gein rondkijkt ziet dat er op een aantal plaatsen bedrijven zijn die flink investeren in de bouw van nieuwe stallen. "Wat vindt Spaar het Gein daarvan? Spoort dat wel met de ideeën van de vereniging Spaar het Gein, die toch opkomt voor het behoud van het landschap? Zou Spaar het Gein daar niet iets aan moeten doen?" Die vraag wordt door sommige van onze leden gesteld. Terecht. Het is een goede zaak dat leden van een vereniging van zich laten horen.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen en een heel helder antwoord op de gestelde vragen te geven: nee, het bestuur van Spaar het Gein gaat zich niet keren tegen de bouw van nieuwe stallen in het Gein.

Spaar het Gein bestaat nu zo'n 20 jaar als vereniging. Daarvoor heeft Spaar het Gein lange tijd als een los-vaste 'actiegroep' bestaan. De vereniging Spaar het Gein heeft zich verweerd tegen een aantal dreigende aantastingen van het Gein, veelal met succes. U kent het rijtje, de spoorbaan kwam niet hoog over, maar onder het Gein; de A6-A9 kwam er helemaal niet; en de dijkversterking gaat er wel komen, maar we zijn een aardig eind op weg om met Waternet tot een oplossing te komen die het Gein in hoge mate spaart. Tussen de bedrijven door heeft Spaar het Gein naast deze bedreigingen van buiten ook geregeld actie ondernomen tegen bedreigingen 'van binnenuit'. We hebben dat gedaan, omdat we meenden dat dat nodig was. Daarbij speelde een belangrijke rol dat in voorbije jaren de gemeente nogal eens laks optrad. Vele jaren lang heeft de gemeente Abcoude er geen deugdelijk bestemmingsplan buitengebied op na gehouden. In de handhaving van de afspraken over wat wel en niet past in het buitengebied heeft de gemeente in het verleden veel steken laten vallen. Dat was de reden dat Spaar het Gein in het verleden nog wel eens procedures startte tegen de gemeente over zaken die in een goed bestemmingsplan geregeld behoren te worden.

De laatste jaren hebben we geen enkele bestemmingsplan procedure meer gevoerd. Want inmiddels is er het een en ander veranderd. De gemeente - ik bedoel zowel de oude gemeente Abcoude van de laatste jaren als de gemeente De Ronde Venen - heeft zich ingespannen om een goed en afgewogen bestemmingsplan voor het buitengebied te maken. Spaar het Gein heeft in het proces van totstandkoming volop zijn zegje gedaan. De gemeente heeft onze inbreng verwerkt, sommige punten meer dan andere, maar goed, je kunt niet alles hebben. Wij vinden dat in het bestemmingsplan een goede af-

weging is gemaakt tussen de economische belangen van de ondernemers in het Gein en de natuur- en landschapswaarden. In het bestemmingsplan zijn bijv. ruime bouwpercelen aangewezen en is tegelijk gelet op het behoud van doorkijk van de weg naar de open polders. De gemeente hanteert diverse voorschriften voor de bouw en wij merken dat de gemeente toeziet op naleving daarvan.

Agrarische ontwikkeling

Agrarische ondernemers benutten nu die ruimte om een moderne stal te bouwen, waarmee zij hun bedrijf kunnen continueren en op de toekomst kunnen richten. Nu kun je wel stellen dat die stallen aan de grote kant zijn, maar ze zijn niet groter dan elders en de economische en technologische ontwikkeling in de landbouw gaat nu eenmaal gepaard met schaalvergroting. Het Gein is geen natuurgebied in de strikte zin van het woord, waar je niets mag en kan ondernemen. Het Gein is een levende streek, waar mensen niet alleen wonen of recreëren, maar ook hun bedrijf uitoefenen. En dat laatste is precies wat we nodig hebben en willen: we waarderen het Gein omdat het een agrarisch cultuurlandschap is en eeuwenlang is geweest. Behoud van dat landschap kun je niet bereiken door alle ontwikkelingen op slot te zetten, te bevriezen in de tijd van nu of gisteren, als je dat al zou kunnen. Behoud van het agrarisch cultuurlandschap in het Gein is alleen mogelijk mét boeren. Boeren blijven alleen boeren als ze hun bedrijf op een moderne manier kunnen voeren. Behoud door ontwikkeling dus. Ik heb het nog even nagekeken; de trouwe lezer van de Nieuwsbrief zal zich herinneren dat dit precies de woorden waren van onze oud-voorzitter Jan Slofstra in Nieuwsbrief nr. 14 uit 2001. Ontwikkeling betekent verandering. De veehouderij is nu eenmaal niet anders dan andere sectoren in de samenleving. Grotere stallen horen daarbij. Het bestuur van Spaar het Gein is blij dat er ondernemers in het Gein zijn die durven investeren en die het Gein agrarisch houden.

Kan die grootschalige ontwikkeling dan ongebreidel zijn gang gaan? Nee, natuurlijk vinden wij dat je bij de vormgeving en situering van de gebouwen zo veel mogelijk rekening moet houden met de omgeving. Dat is ook wat de gemeente wil en wat het bestemmingsplan aangeeft. Dat is één van die plankaders, waarin je met alle betrokkenen afspraken kunt maken over de manier waarop we met de omgeving om zullen gaan. Je krijgt dan, zoals Jan Slofstra dat in hetzelfde artikel noemde, een 'con-

sensuslandschap'. Het toewerken naar consensus, dat is precies wat Spaar het Gein bij andere onvermijdelijke ontwikkelingen, zoals de spoorverdubbeling en de dijkversterking, ook als uitgangspunt en strategie hanteert. De éne keer lukt dat beter dan de andere keer. Over de inrichting van het aquaduct zijn wij nog steeds niet erg enthousiast; we proberen er met de gemeente en Prorail nog iets van te maken. Bij de dijken hopen we van tevoren wat meer waarborgen te kunnen inbouwen dat het er straks na uitvoering van de werken aardig uitziet.

Wij juichen het toe dat de gemeente doet waar zij voor is, namelijk een consistent beleid voeren en er op toezien dat mensen zich daar aan houden. Nu de gemeente dat doet, gaat Spaar het Gein niet als een waakhond de rol van 'Gein politie' spelen. Dat willen we niet en al zouden we dat willen, we hebben daarvoor het draagvlak niet.

Podium voor boeren en burgers

Tenslotte nog het volgende. Wij als bestuur van Spaar het Gein vinden niet dat je in je oordeel over ruimtelijke ontwikkelingen kunt volstaan met een blik op de buitenkant, zo van: vind je een gebouw mooi of lelijk. Als je een serieuze gesprekspartner wilt zijn van de gemeente of het waterschap, maar ook, als je jezelf als vereniging serieus neemt, kun je niet volstaan met een mening over mooi of lelijk. Dan zul je je moeten verdiepen in de vraag waarom iets gebeurt. Weer trek ik een parallel met de dijkversterking: we hebben niet alleen maar geroepen dat het zo lelijk zou worden in het Gein als Waternet zijn eerste plannen had uitgevoerd. Nee, we hebben

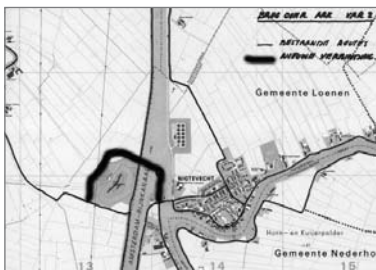
ons verdiept in de onderzoeksrapporten en de risicoanalyses en we zijn vele gesprekken aangegaan. Dat heeft van beide kanten tot een goed begrip van elkaars positie geleid en uiteindelijk tot een oplossing die er zijn mag.

Zo kun je ook aankijken tegen de ontwikkelingen in de landbouw in het Gein. Spaar het Gein is een vereniging van agrarische en niet agrarische bewoners in het Gein en liefhebbers van buiten het Gein. U zult ze niet paraat hebben, maar in de statuten van onze vereniging is zelfs vastgelegd dat deze drie gedingen alle drie in het bestuur vertegenwoordigd moeten zijn. Spaar het Gein is dus bij uitstek een club, waarin het gesprek tussen boer en burger kan plaatshebben. Waar burgers zich verdiepen in wat het betekent om boer te zijn en een veehouderijbedrijf te exploiteren. Waar boeren in gesprek komen met burgers en horen hoe zij naar het land en het landschap kijken, waarvan die burgers het gevoel hebben dat dat ook een beetje van hen is. Daarom steunde Spaar het Gein afgelopen voorjaar van harte de geweldige actie van een groep kunstenaars en basisscholen om kinderen op de boerderij te laten 'spelen'. Daarom ook in dit nummer een interview met één van die boerengezinnen die bezig zijn met de toekomst van hun bedrijf, met aandacht voor duurzaamheid en dus met de toekomst van het Gein als agrarisch landschap.

Fysiek ligt het Gein zo ongeveer op de grens van stad en platteland. Spaar het Gein als podium voor het gesprek tussen boeren en burgers. Dat lijkt me wel wat. Doet u mee?

Tjebbe de Boer

Fietsbrug over het Amsterdam-Rijnkanaal

Dat er een fietsbrug komt bij de Velerslaan vanaf fort Nigtevecht naar de overzijde van het Amsterdam-Rijnkanaal (ARK) lijkt inmiddels een vaststaand gegeven. Onlangs participeerde SHG in een klankbordcommissie die een advies mocht uitbrengen aan de wethouders RO van de betrokken gemeenten Stichtse Vecht en Ronde Venen. Over belangrijke zaken zoals nut en noodzaak van zo'n brug, de locatie, aard van de brug (een boogbrug) en de ontsluiting aan de westzijde van het ARK mocht echter geen advies uitgebracht worden. Dit omdat over deze zaken al 'bestuurlijke besluitvorming' is geweest.

De brug komt te lopen vanaf fort Nigtevecht naar de 'Punt' van het terrein van Rijkswaterstaat aan de overzijde van het kanaal. De 'aanlanding' aan de Abcoudense kant loopt vanaf de Velerslaan achter het fort om, tussen de bomenrijen door, naar het kanaal via een hellingbaan. Hoe de aanlanding er aan de oostzijde uit zal zien (hellingbaan in combinatie met een krul (helix) of alleen een helix is onbekend. Daarover mocht de klankbordgroep zich uitspreken, maar een tot eensluidende mening kwam men niet. Aandacht is gegeven aan de ver-

keersconsequenties aan de kant van Nigtevecht, waar de nieuwe fietsroute de drukke Oostkanaaldijk komt te kruisen en aan een zorgvuldige inpassing in 'het groen'. Al met al inspraak over betrekkelijk marginale zaken. Bijgaande schets (van Dorpsraad Nigtevecht) geeft de situatie globaal weer.

Of iets zal worden gedaan met de inspanningen van deze klankbordgroep? Dat is maar afwachten.

Dennis Jannette Walen

Waternet stelt zich op de hoogte van de breedte !

Vertegenwoordigers van het Dagelijks Bestuur van AGV hebben zich door Henk Hesp, René Witzel en Hans Bomhof op lokatie laten informeren over de problemen die zich zouden voordoen bij de doorvaart door het Nauwe Gein.

Mede als gevolg van een positieve uitspraak van de geschillencommissie, kwam AGV eindelijk met eigen ogen de situatie bekijken. De bestuursleden Kruiswijk, Rooimans en projectleider van Amstel kwamen met een eigen bootje naar de afgesproken plek, het Rien Nouwen Aquaduct. Daar bleek het gezelschap toch echt niet met z'n allen in het bootje te passen! De boot van Henk Hesp bood uitkomst en zo kon men toch uitgebreid het Nauwe Gein vanaf het aquaduct tot aan hotel Abcoude met al z'n veronderstelde knelpunten onder de loep nemen.

Zoals u in de vorige nieuwsbrief al heeft kunnen lezen, had de bestuursrechter op 16 maart j.l. bepaald dat de bootjeseigenaren hun bootjes, als die geen ligvergunning hadden en in de rode oeverzone lagen, zouden moeten weghalen. Een dwangsom zou worden opgelegd bij het niet nakomen van deze regel.

De informatie op grond waarvan deze uitspraak was gedaan was echter niet volledig en op enkele punten onjuist, vandaar dat de werkgroep Bootjes in het Nauwe Gein het er niet bij heeft laten zitten. Binnenkort komt deze zaak dan ook voor de Raad van State.

Ondertussen kon AGV zich ter plekke op de hoogte stellen van de verkeerde maten die tot die uitspraak hadden geleid. Want daar gaat het om: is het Nauwe Gein echt te nauw voor doorgaande pleziervaart als de aangemeerde bootjes blijven liggen?

Met Henk Hesp aan het roer voer het gezelschap langs alle plekken waarvan de breedtemaat belangrijk is voor een veilige doorvaart. Ook werd de onderkant van de ophaalbrug bekeken. Dat daar een boot van 2.60 meter onderdoor kan – wat volgens AGV het geval is - was duidelijk zichtbaar onmogelijk. Het blok onder de ophaalstang verhindert dat. Ook het aantal boten dat gebruik maakt van deze

route, de werking van de stoplichten en de binnengekomen klachten werden besproken. Over het aantal boten kan men kort zijn: dat zijn er aanmerkelijk minder dan door AGV verwacht. Klachten zijn ook nimmer binnengekomen. En de stoplichten: die werken gewoon, behalve dan dat het stoplichtbord aan de kant van de dorpskern al sinds april verdwenen is, zonder dat dit AGV ooit was opgevalen.

De heren wilden op dat moment geen uitspraak doen over het resultaat van hun bevindingen. En enkele weken later zag men opnieuw een bootje van Waternet door het Nauwe Gein varen, van waaruit de situatie op de oevers werd gefotografeerd.

Eén ding is echter wel toegezegd: voorlopig wordt er niet gehandhaafd.

Vooralsnog wacht men de uitspraak van de Raad van State af.

Vlak voor het drukken van deze nieuwsbrief werd bekend dat de zitting is bepaald op 9 februari 2012.

GW

Maria's Hoeve

De nieuwe, net afgebouwde loopstal van de familie Snoek is een in het oog vallende nieuwkomer aan Gein Zuid 28. Eerst was er lange tijd een groot gat in de grond, daarna verrees in snel tempo een bouwwerk dat qua afmetingen niet snel over het hoofd kan worden gezien. Het maakte mij zo nieuwsgierig naar het idee achter de bouw en naar de toekomstige functie, dat ik op bezoek ging bij Tom en Hetty om een en ander aan hen te kunnen vragen.

In hun gezellige keuken en bij een kop koffie beantwoorden ze bereidwillig al mijn vragen.

Oorspronkelijk behoorde de boerderij bij de verdwenen buitenplaats Middeldijk.

Toms grootvader van moeders zijde, afkomstig uit de Haarlemmermeer, kocht de boerderij, met 22 ha land (inmiddels gegroeid tot 40 ha), begin vorige eeuw. Sindsdien is er veel veranderd. Er is nog een oude foto uit 1946, van bovenaf genomen, waarop goed te zien is hoe het erf toen was ingericht. Toentertijd stond er nog een hooiberg achter het hoofdgebouw, met daarachter een grote moestuin. Ook liep er een sloot achter door de tuin. Dat is allemaal verdwenen. De groengeverfde schuur die aan de straatzijde ligt was indertijd in gebruik als zomerhuis; nu staan er voertuigen in geparkeerd.

Oorspronkelijk had het bedrijf zowel vlees- als melkvee. Nu wordt er uitsluitend met melkvee gewerkt: in verband met de tegenvallende vleesprijzen en de nieuwe mestwetgeving was het niet meer rendabel vleesvee te houden.

Maar hoe zit het nu toch met die nieuwe stal? Enthousiast vertellen Tom en Hetty wat de plannen zijn.

Samen met hun oudste zoon Pieter, die van plan is om later het bedrijf over te nemen, is besloten om de nieuwe loopstal te bouwen, op de plaats van een van de oudere twee stallen. Alleen de mestkelder eronder is gehandhaafd. Het is een investering in de toekomst, beter voor het bedrijf en beter voor de beesten. De 140 koeien krijgen een supermoderne stal. Officieel heet dit type stal een MDV-stal. MDV staat voor Maatlat Duurzame Veehouderij. Het is weliswaar fiscaal aantrekkelijk om een MDV-stal te bouwen, maar je moet dan wel aan een aantal verplichtingen voldoen en op verschillende onderdelen voldoende punten halen. De stal moet ruim zijn, licht en comfortabel voor de beesten. De ammoniakuitstoot dient beperkt te worden d.m.v. een computergestuurd rolgordijn, dat de koeien ook beschermt tegen teveel wind of kou. Ook de mestrobot levert punten op. En heel verrassend: koe-borstels, die de koeien een lekkere massage geven als ze er tegenaan leunen. Dat vinden ze erg prettig!

Er zijn twee melkrobots en de koeien kunnen zelf beslissen wanneer ze gemolken willen worden, zelfs 's nachts. De hoeveelheid voer die elke individuele koe nodig heeft wordt door een computertje berekend, aan de hand van de hoeveelheid melk die ze geeft.

Nu wil ik natuurlijk weten hoeveel melk een koe per jaar geeft. En is zo'n nieuwe stal daarop van invloed? Nauwelijks, zegt Tom, het is ietsje meer. Maar ze geven elk toch zo'n 8000 liter per jaar.

En dat alles, besluit Tom zijn verhaal, is een hele ommezwaai, na 40 jaar. Hij zelf krijgt het dan minder zwaar.

Maar, vraag ik, komen de beesten dan nog wel buiten? Jazeker, zegt Tom, wel ietsje korter, maar 's zomers gaan ze gewoon de wei in. Dat is ook een MDV-verplichting.

Dit is een stal met zogenaamd "vrij-koe-verkeer". De koeien mogen alles zelf bepalen, wanneer ze eten, wanneer ze gemolken willen worden, wanneer ze willen liggen en 's zomers wanneer ze naar buiten willen.

Ze moeten dan door de "beweidingspoort", die in verbinding staat met de robot, en controleert of de koe al gemolken is. Is dat het geval, dan kunnen ze gewoon de wei in. Of ze dan uit zichzelf weer terug komen of opgehaald moeten worden zal de toekomst uitwijzen. Waar de koeien ook veel plezier in hebben, zegt Tom lachend, is dat de stier gewoon bij de koeien in de wei loopt. Zo krijgen de koeien een natuurlijke dekking.

Nu heeft Tom ook een paar vragen.

Vind ik de stal niet verschrikkelijk groot? En nog wel zo dicht bij de weg! Er zijn al verscheidene mensen geweest die daar opmerkingen over hadden.

Ja, de stal is erg groot, zeg ik. Maar erger zou zijn als alle boeren het niet langer konden bolwerken en het bijltje er bij neer zouden gooien. Wat zou het Gein zijn zonder haar boeren, toch?

Tom kijkt alsof hij verwacht had dat ik een negatief oordeel zou uitspreken. Maar hij is tevreden met mijn antwoord. Hij wilde het toch maar even gezegd hebben!

GW

Vroeger was alles beter....

Deze uitlating kennen we allemaal. Naarmate mensen ouder worden komen zij gemakkelijker tot deze verzuchting. Waarschijnlijk uit nostalgie naar een geromantiseerd verleden. Gelukkig levert een serieuze terugblik in het verleden nogal eens voorbeelden op dat het vroeger toch ook niet altijd zo ideaal was. Ik ben door toeval op zo'n voorbeeld gestuit. Het gaat over de verontreiniging van het water in het Gein. Was het daarmee vroeger zoveel beter gesteld dan nu?

Je kunt er van uitgaan dat de zuiverheid van het water in het Gein voor 1900 en nog lang daarna zeker minder goed is geweest dan tegenwoordig. Vroeger immers ging het afvalwater van de bebouwing in de buurt van Gein en Angstel veelal rechtstreeks het rivierwater in.

Pas in de tweede helft van de vorige eeuw is men begonnen met het afvalwater van de bebouwing langs de riviertjes systematisch op de riolering aan te sluiten. Met succes want de afgelopen decennia hebben we, zelfs met ons lekenoog, langzaam het water van het Gein schoner en helderder zien worden. Hier gaat dus het 'vroeger was alles beter' duidelijk niet op.

Nou... zullen velen tegenwerpen: "Zie je dan niet over het hoofd dat tegenwoordig de mensen veel meer geneigd zijn hun lege blikjes, flessen en de legendarische 'schillen en de dozen' plompverloren op de oever of in het water weg te gooien?"

Ik moet toegeven dat inderdaad de laatste jaren vrijwilligers aardig wat zwerfvuil van de oevers en de waterkant van het Gein hebben ingezameld. Jammer dat dat nodig is.

Maar in het algemeen is naar mijn mening geen sprake van een ergerniswekkende en voortdurende verontreiniging van de oevers en van het water.

Was het vroeger beter op het punt van afval en verontreiniging in het Gein?

Het antwoord geeft het genoemde voorbeeld uit

1912. Dat is te vinden in een uitvoerig rapport uit 1920 dat was gepubliceerd door de toenmalige 'Vereeniging "ABCOUDE'S BELANG" (Vereeniging tot bevordering van het Vreemdelingenverkeer te ABCOUDE).

De vereniging bepleitte een einde te maken aan de bizarre toestand dat het dorp Abcoude al sinds 1795 was verdeeld over twee afzonderlijke gemeenten.

De ondertitel van het rapport maakte dat als volgt duidelijk: "Is het niet alleen GEWENSCHT, doch ook NOODZAKELIJK dat de gemeenten Abcoude - Baambrugge en Abcoude-Proostdij vereenigd worden tot ééne gemeente?"

Ter argumentatie waren een aantal bijlagen bijgevoegd. Bijlage F was een artikel uit "De Watersport" van 24 juli 1912. De auteur was een zekere Dr. A. Teupken.

Zijn verhaal is enerzijds een lofzang op het 'idyllisch riviertje' het Gein. Maar anderzijds komt er dan een beschrijving van de manier waarop de toenmalige inwoners meenden te kunnen omgaan met het gedeelte van het Gein dat binnen de bebouwde kom van het dorp ligt.

Ik wens u veel leesplezier met de hieronder afgedrukte tekst van dat artikel.

En stelt u zich na lezing dan ook nog even de vraag of "Vroeger alles beter was...."

Jan Swinkels

Toestanden die op verbetering wachten

".....Ieder kent, ten minste van hooren zeggen, het Gein, het buitengewoon schilderachtige riviertje, dat van den Angstel bij Abcoude loopt tot de Gaasp. Sterk kronkelend, met riet en waterplanten omzoomd en mooie boomgroepen op de oevers, geeft iedere bocht u opnieuw het uitzicht op een compleet schilderij. Het is een caleidoscoop van echt Hollandsch mooi en het is een waar genot voor iederen toerist, om met motorboot of wherry, met een zacht gangetje dit idyllisch riviertje te bevaren.

Tot aan Abcoude. Daar verandert het liefelijke riviertje plotseling in een vieze stinksloot. Oude matrassen, manden, takken enz. dŕrijven er rond in een beetje drabbig goed, dat het midden houdt tusschen vloeibaar en vast.

Onbekend met den plaatselijken toestand zijn wij eenige jaren geleden per motorboot het Gein eens doorgevaren, maar dat bekwam ons slecht. Tot Abcoude ging alles goed. Het was alles één zomerweelde, één genot van lijnen en kleuren. Maar in Abcoude werd de heele rivier opgevuld en afgesloten door een schuit. Na veel protesten werd die verwijderd en toen ging het zoo voorzichtig mogelijk voorwaarts. Snelheid 1 K.M. per uur; telkens uitkoppelen voor bossen stroo en rieten stoelen. Belangstelling aan stuur- en bakboord van talrijke inboorlingen. Eindelijk met een zucht van verlichting kwamen we in den Angstel, maar de keerkoppeling weigerde en wij moesten de boot in den wal laten loopen, om geen averij tegen de brug te krijgen.

Het bleek, dat een cocosmat en een jutte-zak onze schroef hartelijk omstrengeld hadden. Dat kostte een uur peuten met een haak, maar een inboorling vertelde ons, dat wij slechts gekregen hadden wat ons billijk toekwam. Iederéén kreeg daar wat in zijn schroef. 's Morgens had iemand er een stuk ijzerdraad omheen gekregen en dat was lastiger geweest en een week te voren had een andere schipper plotseling niet kunnen sturen, omdat er een complete wieg aan zijn roer was blijven hangen.

Wij informeerden eens naar de oorzaak van deze werkelijk grenzeloze vervuiling en vernamen het volgende. Ik geef het verhaal net, zooals ik het hoorde.

De ruzie over het onderhoud van het Gein zou reeds dateeren van 15 à 1600 en deze ruzie duurt nog voort. Het Rijk zegt, dat het bij den Provincialen Waterstaat

behoort, deze beweert weer, dat het Gein onder Amstelland ressorteert en Amstelland zegt weer, dat het een Gemeente-belang is, aangezien de rivier door de Gemeente-Abcoude loopt. Of liever Gemeenten, want Abcoude wordt door het Gein gesplitst in Abcoude-Proostdij en Abcoude-Baambrugge. Weliswaar hebben zij één burgervader, maar iedere afdeling heeft een eigen Gemeenteraad. Hier was dus een heerlijke gelegenheid voor verwarring en verschil van meening en precies als in den tijd van het "Kaas-en-Broodvolk" en de "Hoeksche en Kabeljauwsche Twisten" bestookt men elkaar. De manier van strijdvoeren is echter minder bloeddorstig. Men gooit slechts van beide zijden alles wat men missen kan in het Gein, tot ergernis van ieder en tot schade van de volksgezondheid."

Wat heeft het bestuur de afgelopen periode gedaan

Mei (1): de contributie-inning 2011 gaat van start. Gelukkig blijft u de vereniging massaal steunen. Dank!

Mei (2): Abcoude plukt de vruchten van de eerste Geindag, een educatief kunstproject voor basisscholen uit Abcoude en omstreken. Spaar het Gein heeft de dag financieel ondersteund.

Juni: Tjebbe de Boer geeft een interview af aan de Groene Venen en geeft daardoor ruime bekendheid aan de vereniging in de nieuwe gemeente.

September: Spaar het Gein betuigt – samen met een miljoen anderen! - steun aan het protest van de Stichting Groene Hart tegen de ontwerp structuurvisie Infra en Milieu van het kabinet. Het belangrijkste bezwaar is de opheffing van het Nationaal Landschap Groene Hart. Daarvan maakt ook het Gein deel uit.

Oktober (1): een groot deel van het bestuur is aanwezig op het Lustrumsymposium van de Vechtplassencommissie. En dat was niet voor niets, zo kunt u elders in deze Nieuwsbrief lezen!

Oktober (2): het bestuur start op spaarhetgein.nl een enquête over de verkeersproblematiek in de Stationsstraat. U kunt uw mening nog steeds kwijt.

November (1): Spaar het Gein levert een bijdrage aan de totstandkoming van een gezamenlijk voorstel van de klankbordgroep aan de provincies Noord-Holland en Utrecht tot aanpassing van het Programma van Eisen voor de fietsbrug over het Amsterdam-Rijnkanaal.

November (2): het bestuur bereidt een notitie voor, waarin voorstellen aan de gemeente worden gedaan om de omgeving van het Rien Nouwen Aquaduct structureel op te knappen, afspraken over beheer te maken en gezamenlijk ProRail te benaderen omdat ook die partij daarin een rol speelt.

Over alle onderwerpen kunt u meer informatie vinden op www.spaarhetgein.nl.

Rien Leemans

Natuurwaardeninventarisatie

27 juni 2011:

Op een warme zomerdag is het prettig 's avonds als het wat koeler wordt, het water op te gaan. Dat deden Gay en ik dan ook, gewapend met aantekenboekje en floraboeken op zoek naar wat er zoal te zien is op en langs het water van Het Gein. Omdat het vroeg in het

voorjaar al warm en mooi was geweest verwachtten we al veel te zien maar dat viel een beetje tegen. Toch waren er wel veel van de "oude getrouwen", de welbekende waterplanten. En toen we 22 augustus nog een keer gingen troffen we er meer.

We noteerden op het water:

Waterlelie en gele plomp;
Kalmoes, het blad van de gele waterkers;

Aan de waterkant:

Watermunt, wolfspoot, waterzuring en winde;
In verschillende paarse tinten:
Harig wilgenroosje, Kattenstaart en Moerasan-
doorn, Zwanenbloem, Bitterzoet en Valeriaan;
Gele lis en Smeerwortel, Moeraspirea, Tandzaad.
Dotter en Waterscheerling;
Verder: Blaaszegge en Moerasvergeet-mij-niet.
Onvermijdelijk in de berm: Brandnetel (goed voor
de rupsen van de dagpauwoogvlinder!) en Zeven-
blad. "Opschot" van Vlier en Populier.

Wat opviel was dat de gele plomp de tweede keer er
al niet meer mooi uitzag en dat er, naar mijn idee, dit
jaar erg weinig open waterlelies waren te zien: mis-
schien omdat er gedurende de zomer nogal weinig
zon is geweest?

Anneke de Groot

Welke paus gaf Nederland een dijk?

Wanneer u van Santpoort via Spaarndam naar Amsterdam fietst, maakt u niet alleen een bijzonder fraaie fietstocht, maar rijdt u ook over de enige Nederlandse dijk die ooit door een paus is gefinancierd. Toen in 1514 de Sint-Jeronimusvloed het Hollandsche Rijnland tot aan Leiden onder water zette, beschikten de ingelanden niet over voldoende geld om de dijk te herstellen. Toen in 1515 de nieuwe Heer der Nederlanden, Karel V in Haarlem werd ingehuldigd, zag hij de ellende met eigen ogen. Hij stelde aan paus Leo X voor om een "dijkaflaat" te organiseren. Dat betekende dat de opbrengst van de boetes, die gelovigen moesten betalen na zware zonden, niet naar de kerk ging maar naar het dijkherstel. Leo X ging akkoord en zo werd de dijk "door de paus" gefinancierd. (bron: Scheurkalender Historisch Nieuwsblad, Historische Werkgroep Spaarndam)

Het jaar van de boerenzwaluw in het Gein

De boerenzwaluw staat op de rode lijst. Dat betekent dat het niet goed gaat met de soort. Daarom slaan beschermers, vrijwilligers en boeren de handen ineen om de luchtacrobaat van het boeren erf te hulp te komen. Meer informatie hierover vindt u op: www.jaarvandeboerenzwaluw.nl

Het is dan ook fijn dat ik een positief verhaal kan geven vanuit het Gein. Bij de boerderij van Dick Beukeboom in Gein Noord kwam ik elke keer een grote zwerm van deze vogels tegen, vlak voor mijn fietswiel scheerden ze door de ruimte. Daarom ben ik eens met Dick gaan praten en hij nam me mee naar de stal. Wat bleek: volgens zijn zeggen hadden er deze zomer wel 30 nesten gezeten en ook nog eens drie nestjes van huiszwaluwen.

Als je ervan uit mag gaan dat ze twee nestels per seizoen produceren, dan is het aantal geinzwaluwen goed toegenomen. Nu maar hopen dat ze ook weer terugkomen volgend voorjaar!

We moeten blij zijn met boeren die toestaan dat er nesten in hun gebouwen gemaakt worden. Want al

met al veroorzaken ze ook wel wat overlast. Een eigenaar die gesteld is op een schone schuur, zal een paar maanden moeten gedogen dat hij te maken krijgt met uitwerpselen. Nu is dat te voorkomen door wat op de vloer te leggen of, zoals bij de huiszwaluw die gewend is zijn nestje tegen de gevel te metselen, er een plankje onder te schroeven. Ook al brengt vogelpoep volgens een volkswijsheid geluk (en zwaluwen ook!) toch is het te waarderen dat het gedurende de zomer gedoogd wordt! Als Bleker niet zo bezig was met het afbreken van veel natuurbeleid, zou ik willen pleiten voor subsidie voor boeren die zwaluwen een plekje geven!!

Anneke de Groot

Dit wordt een nieuwe serie over waterplanten in het Gein, die bij de natuurinventarisatie zijn gevonden. Eerder verscheen al de serie over "Bomen in Het Gein". Deze keer deel 1: de waterlelie.

DE WITTE WATERLELIE *Nymphaea alba*

Beschrijving:

De *Nymphaea* is een geslacht van overblijvende waterplanten dat overal ter wereld voorkomt, met name in de tropen. De witte *Nymphaea alba* heeft vrijwel ronde bladeren van 10 -30 cm doorsnee; ze zijn donkergroen van boven en lichter of roodachtig aan de onderkant. De bloemen, die overdag bloeien, (van zeven uur 's ochtends, bij mooi weer, tot vier of vijf uur 's middags) zijn 5-20 cm in doorsnede met 20-25 ovale, witte of rozige kroonblaadjes en wel 125 meeldraden. Als ze pas open zijn, geuren ze een beetje, wat vliegen, bijen en kevers aantrekt, maar waarschijnlijk bestuiven ze meestal zichzelf. Deze soort komt vooral in Europa voor, in stilstaand en langzaam stromend water van 0,5-3 m diep met modderige bodem. De drijvende bladeren hebben uitlopers die zich alleen aan de bovenzijde van de bladeren bevinden. Het is een overblijvende plant met een ovale wortelstok van ongeveer vijf cm dik, dertig tot vijftig cm lang die vrijwel **verticaal** in de modder groeit (i.t.t. de gele plomp die schuin groeit). De bladeren hebben een karakteristieke *netstructuur* (anders dan die van de gele plomp); de bloembladeren hebben hartvormige lobben aan de basis. De bloei is van juni tot augustus. In september zijn ze nog wel te zien maar dan zien ze er niet meer zo mooi uit, ze zijn dan aangevreten door vooral meerkoeten en eenden.

Legenden:

De geslachtsnaam is gekozen ter ere van de Griekse godinnen die in ongerepte gebieden woonden, de nymfen. Volgens Plinius groeiden deze bloemen uit het lichaam van de nymf die was gestorven aan haar onbeantwoorde liefde voor Hercules. Op een dag vochten de planeet Venus en de Poolster om te weten voor wie de pijl van het grote Indiaanse opperhoofd bestemd was. Ze stredden zo hard dat de vonken eraf spatten: deze vielen op het water en daaruit ontstonden de waterlelies, de "heilige lelies van het water". Er wordt ook gezegd dat uit deze bloemen waternimfen en feeën komen om in het maanlicht te dansen... Het plukken van waterlelies in de nacht brengt geliefden geluk. **DE WATERLELIE IS EEN BESCHERMDE BLOEM EN MAG NIET GEPLUKT WORDEN!!**

Geneeskracht:

De wortelstokken bevatten een substantie die bij zenuwaandoeningen gebruikt werd.

(bron: "Wilde bloemen" door Theresa Farino en "Water- en weideplanten" door Váslav Vetvic)

*Ik heb de witte waterlelie lief,
daar die zo blank is en zo stil haar kroon
uitplooit in 't licht.*

*Rijzend uit donker-koelen vijvergrond,
heeft zij het licht gevonden en ontsloot
toen blij het gouden hart.*

*Nu rust zij peinzend op het watervlak
en wenst niet meer.....*

Frederik van Eeden

WROETEN IN DE MODDER:

*Door de harde ijskorst kon geen zonnewarmte
de bodem bereiken.*

*In de modderige bodem
slapen de wortelstokken van de waterlelies.*

Als het ijs gebroken is kan de zon de bodem bereiken.

*Wat onder modder begraven was
kan langzaam omhoog groeien
naar het licht.*

*Tot tenslotte boven water gekomen,
de knop zich ontvouwt tot
die stralende sterrebloem die de warmte weerkaatst.*

anneke de groot

IVN-afdeling Amsterdam in het Gein

Op hun verzoek heeft een groep van ongeveer 20 leden op zaterdag 1 oktober jl. een wandeling door het Gein gemaakt en daaraan voorafgaand een rondleiding door het fort van Abcoude. Tot slot van de wandeling kwam de groep in mijn atelier voor een lezing over de vereniging Spaar Het Gein. Ik heb ze in het kort verteld over de geschiedenis van het opgerichte actiecomité tot en met vereniging en de reden er toe. Uiteraard ook het verhaal over alles wat ons inmiddels gelukt is en hoe de vereniging daarbij steeds meer steun heeft gekregen. Dit positieve verhaal gaf de aanwezigen veel moed en waardering zodat ze opgewekt het atelier konden verlaten om terug te keren naar het Fort voor een laatste drankje en hapje. Bij het vertrek kondigde iemand aan een, weliswaar dode, ringslang te hebben gezien langs de weg tegenover het atelier: het zijn tenslotte Ivners!

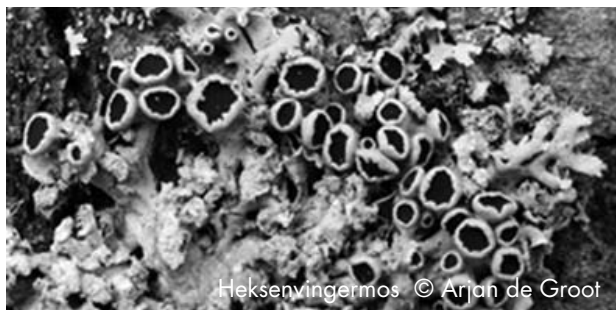
Anneke de Groot

De Wilhelminabrug

De nog steeds belabberde staat van de Wilhelminabrug (zie nieuwsbrief nr. 29) was aanleiding om eens bij de gemeente te informeren. De betreffende ambtenaar, de heer Erik de Bruyn, kon bevestigen dat de noodzaak van onderhoud bekend was. Echter, het benodigde bedrag van €16.000 vond men te hoog en gezien de huidige financiële perikelen van de gemeente..... enfin, u raadt het al, er werd geen prioriteit aan gegeven. Even leek het op een herhaling van 1967, toen de gemeente het ook niet nodig vond om geld te besteden aan herstel. Maar misschien dat er toch nog enig licht aan de horizon gloort: er komt een onderzoek naar het onderhoud van alle kunstwerken binnen de gemeente en het resultaat daarvan zal in de gemeenteraad worden besproken. Het is niet de bedoeling de brug te laten vervallen, aldus de heer de Bruyn. Hopelijk wordt uiterlijk in juni 2012 bekend wanneer de brug hersteld gaat worden.

GW

Over knotwilgen en korstmossen

Heksenvingermos © Arjan de Groot

Al eens van vliegenstrontjesmos gehoord? Of van heksenvingermos?

Nee, dit is geen mal verzinsel uit een sprookje, want ze bestaan echt!

Klaas van Dort, deskundige op het gebied van korstmossen, kwam speciaal naar Abcoude om de bomen langs het Gein te onderzoeken op het vóórkomen van korstmossen. Wat zijn korstmossen? Wikipedia zegt: *Korstmossen (of lichenen) zijn schimmels die hun voedingsstoffen betrekken uit algen waarmee ze een symbiose vormen. Korstmossen, en wel speciaal de korstmossen die op bomen groeien, zijn zeer gevoelig voor luchtverontreiniging. Korstmossen zijn geen exacte meetinstrumenten voor de luchtkwaliteit maar geven wel een indicatie. Vind je in je omgeving op de bomen geen korstmossen, dan betekent dat dat de lucht erg vervuild is.*

Onderstaand de bevindingen van Klaas:

“Er staan prachtige knotwilgen langs het Gein! De meeste bomen zijn al oud. Van een flink aantal is de stam ingerot, vermoedelijk een gevolg van achterstal-

lig onderhoud in het verleden. Mossen ontbreken, maar op veel stammen is wel een aantal korstmossen aanwezig. Het gaat bijna altijd om lichtminnende soorten die goed bestand zijn tegen ammoniak en andere bedenkelijke stoffen in onze atmosfeer. Voorbeelden zijn Groot dooiermos, Heksenvingermos, Vliegenstrontjesmos en Rond schaduwmos. Ze zijn op bijna iedere boom langs het Gein te vinden en overal in Nederland talrijk, zowel in steden als op het platteland. De opvallende grijze plakken op enkele dikke knotwilgen langs de Liniedijk wijzen op Kauwgommos, ook al een stikstofindicator. Veel zeldzamer zijn de Schriftmossen. Op de voet van knotbomen langs het Gein komen drie soorten voor. Hiervan nemen Verzonken schriftmos en Wit schriftmos recent weer toe in Nederland, een gevolg van de klimaatopwarming. De derde soort, Gestippeld schriftmos, blijft landelijk zeldzaam, maar is zowel op oude bomen langs Gein-Zuid als Gein-Noord in betrekkelijk grote hoeveelheden aangetroffen. Groen schorssteeltje is een echt bijzonder korstmos. Het groeit speciaal in schorsspleten van scheefgezakte oude knotwilgen boven water en is eigenlijk de enige soort die het speciaal van oude knotwilgen moet hebben. Beide laatstgenoemde soorten staan op de Nederlandse Rode Lijst voor korstmossen, een teken dat ze hier te lande sterk zijn achteruitgegaan en bescherming noodzakelijk is. Een goede reden dus om scheve knotwilgen boven water te sparen!”

Klaas van Dort/GW

Ringslangen bij het Gein

Nu er dit jaar al drie meldingen zijn geweest van ringslangen in de omgeving van het Gein, wordt het tijd eens extra aandacht te besteden aan dit interessante dier, dat zich in jaren niet in onze omgeving heeft laten zien, maar in de ruimere omgeving regelmatig wordt waargenomen. De laatste waarneming dateerde uit 2005 toen op het erf van Gein zuid 37 een ringslang van een meter werd aangetroffen. Maar in Mei van dit jaar is er een gezien ter hoogte van Gein Zuid 54, eind september een op het erf van Gein Zuid 35 en begin oktober een dode ringslang aan de kant van de weg ter hoogte van Gein Noord 26. Verder zou er in de jaren tachtig ook een ringslang zijn gezien.

Met name rond de zuidoever van het IJsselmeer, langs de Diemer zeedijk, het Diemberbos, in Driemond, Muiden en rond de Vechtplassen en mogelijk bij de Gaasperplas, komt de ringslang, een beschermde diersoort op grond van de Flora en Faunawet, voor.

De ringslang, die zijn naam te danken heeft aan geel en zwarte vlekken, die als een ring achter de kop liggen, is over het gehele lichaam grijsbruin of ook wel groen van kleur met aan de zijkanten verticale zwarte streepjes. Hij is in en rond het water te vin-

den en leeft van insecten, kleine zoogdieren, kikkers en kleine vissen. Ringslangen zijn niet giftig en bijten niet als zij vastgepakt worden. Zij kunnen 80 tot 120 centimeter lang worden en zijn daarmee de grootste Nederlandse slang, die overigens van de drie Nederlandse slangensoorten de enige is die in onze waterrijke omgeving voorkomt. De twee andere in Nederland voorkomende slangensoorten, adder en gladde slang, zijn op droge zandgronden te vinden.

Omdat een ringslang koudbloedig is ligt hij graag in de zon op te warmen in een overigens ruige omgeving van hoog gras, bladafval en takken. Daarnaast maakt hij met name om te broeden gebruik van mest en composthopen en in ons aangeharkte land is hij daardoor in aantal achteruit gegaan. Dit is reden genoeg om een voor de slang aantrekkelijke omgeving te organiseren door blad en houtafval zo veel mogelijk te laten liggen en zijn overlevingskansen te vergroten door het aanleggen van broeihopen.

Een broeihop bestaat uit organisch materiaal zoals takken, slootafval, riet en bladeren, liefst aangevuld met paardemest. Bij voorkeur minstens 2 x 2 x 1,5 meter in omvang en op een rustige plaats gelegen. De eieren worden in juli/augustus gelegd en ontwikkelen zich door de warmte die in de hoop geproduceerd wordt.

De Commissie Natuurwaarden van Spaar het Gein stelt voor vroeg in het voorjaar enkele broeihopen langs het Gein aan leggen. Een werkgroep, bestaande uit Jan Beekman, Jur van den Bosch en Jan Dulfer gaat daarmee aan de slag. Wij vragen iedereen die mee wil doen of die zijn terrein daarvoor beschikbaar wil stellen, dat op te geven aan Jan Dulfer, e-mailadres: jldulfer@kpnplanet.nl.

Jan Dulfer

Nieuwe geinige bewoners

Passanten die stilstaan om foto's te nemen, een kind op de fiets dat naar zijn moeder roept: "kijk mam, dat schaap graaft kuilen", een man die het erf opkomt en vraagt: "mijn moeder is er heilig van overtuigd dat uw varkens door een schapenram zijn gedekt, klopt dat?" het zijn de reacties die wij ontvangen sinds de Mangalitzas (Hongaars wolvarken) hier aan de weg van de boerderij staan. Wij hebben enige weken geleden de 12 varkens, waarvan 3 beertjes, geïmporteerd uit Hongarije. Vier zwarte, vier bruine en vier witte wolvarkens, waarvan laatstgenoemden inderdaad veel weghebben van schapen, mogen hier naar hartenlust graven, luieren, zich voortplanten en het landschap beheren. Het laatste klinkt vreemd als je ziet hoe ze binnen een mum van tijd ons gehele grasveld omgeploegd hebben, op zoek naar plantenworteltjes en wurmen. En dat is ook tevens hun kracht:

een natuurterrein dat aan het bebossen is, kunnen zij weer meer openheid geven, zonder dat daar machines aan te pas hoeven te komen. Vooral voor de biodiversiteit kunnen ze veel goed doen, doordat ze stukken grond omwoelen waar weer nieuwe planten kunnen kiemen. Ook in oude bossen waar al een heel dikke compost-bladerdek aanwezig is, kunnen ze ervoor zorgen dat er weer nieuwe aanwas kan groeien. Daarom lopen de 3 beertjes nu, bij wijze van experiment, rond in een natuurgebiedje. Door hun dikke vacht en hun dikke vetlaag kunnen ze daar het gehele jaar buitenlopen. Bijkomend voordeel

is, dat daardoor de vleeskwaliteit zeer smaakvol is, omdat ze zelf kunnen kiezen wat ze eten; kruiden, wortels, eikels enz. Ook is het vlees gezond, omdat het Mangalitzavarken nog een heel oud oerras is. Aldus mogen deze gezellige, aabare en lekkere varkens na een mooi, vrij en wroetend leven, bij ons in de diepvries belanden. De kringloop is weer rond!

Henk, Wilma en kinderen den Hartog

Gein zuid 26

NB Voor meer info over het varken zie: <http://www.leven-dehave.nl/kennisbank/varkens/mangalitzavarken>.

Boerencrocus bij de fietsbrug

Afgelopen najaar is een groot aantal krokusbollen geplant bij de Jan Swinkelsbrug. Gekozen is voor Boerencrocus. Deze heeft een wat subtielere bloem dan de bekende Bonte krokus. Het is ook een hele vroege soort, bij zacht weer kunnen de bloemen al half februari te voorschijn komen. Het is ook één van de eerste planten in het voorjaar waar bijen op te vinden zijn. Boerencrocus staat bekend als 'stinzenplant'. Stinzenplanten zijn te vinden op landgoederen, zoals langs de Vecht. Daar zijn ze lang geleden aangeplant, en daarna verwilderd. Boerencrocus kan zich zowel door middel van zaad als door vermeerdering van de bolletjes uitbreiden. Hopelijk neemt het aantal dus toe.

Verschillende mensen hebben een bijdrage gegeven voor het kopen van de bolletjes. Dank daarvoor! Het afgelopen jaar is de omgeving van de Jan Swinkelsbrug flink opgeknapt. Alle fruitbomen zijn aangeslagen. In September is wel een perenboompje platgereden. Dat zal vervangen moeten worden. Minder goed ging het met de struiken op het aquaduct. Een groot aantal struiken is afgemaaid of door Prorail/Structon, ondanks een gesprek hierover. Wij hopen dat we met hulp van de gemeente een nieuwe poging kunnen doen, en dan liefst met wat grotere en minder kwetsbare struikjes. De Gemeente Ronde Venen heeft ook het maaien rond de fietsbrug op zich genomen.

Bart Vreeken

Het bestuur van Spaar het Gein

Voorzitter:

Tjebbe de Boer 0294 28 4531 • deboermetz@chello.nl

Secretaris:

Anneke de Groot 0294 28 48 07 • f2ha.a.de.groot66@hetnet.nl

Penningmeester

Rien Leemans 0294 28 50 99 • fax 08 47 31 51 42
info@spaarhetgein.nl

Leden:

Femke Hak 0294 28 13 48 • femke.hak@ziezo.biz
Arnold van de Klundert 0294 28 50 99 • arnold@antenna.nl
Tom Snoek 0294 28 34 01 • snoek.mariashoeve@rumaweb.nl
Christiaan v.d. Anker • Christian_van_den_anker@hotmail.com

De Nieuwsbrief van de vereniging Spaar het Gein verschijnt tweemaal per jaar en wordt gratis aan de leden toegezonden. Lezers zijn van harte uitgenodigd om kopy in te zenden. Wij denken aan stukjes over onderwerpen die te maken hebben met de geschiedenis, de actuele situatie of de toekomst van het Gein. Voor het samenstellen en bijhouden van een archief willen wij graag beschikken over allerlei materiaal, geschreven teksten, dia's of foto's.

Redactie:

Arnold van de Klundert
Kerkstraat 32-B • 1391 HC Abcoude
Tel: 0294 28 57 36 • arnold@antenna.nl
Gay Jannette Walen
Stationsstraat 22 • 1391 GP Abcoude
Tel. 0294 28 48 50 • g.jannettewalen@hetnet.nl

Fotografie:

Frans Cladder • Ed Rossino • Gay Jannette Walen
Arjan de Groot • Wilma den Hartog

Vormgeving:

Pier 19 Grafisch ontwerpers Utrecht, Theo Snoek